

DEL SECTOR... Bigues

NOTÍCIES

Aquests últims dies ens han deixat per sempre, en Llorenç Roger i Torruella, de Can Roger, na Magdalena Bosch i Comellas i en Josep Mas i Gol, de la Casa Nova. En Llorençet tenia 84 anys, igualment que en Josep, i la Magdalena, més jove, en tenia 64. Reposin en pau.

Els dies de Nadal, Reis i Sant Sebastià, va tenir lloc una exposició d'objectes antics i de les troballes arqueològiques de Can Badell. Gairebé tot el poble va passar per la Rectoria on estava instal·lada dita exposició, assolint un èxit notable i aconseguint fer agafar interès a la gent.

En una sala del costat, van exposar els artistes locals les seves obres i, per sorpresa de tots, aquest any a més de les pintures d'en Francesc González i d'en Joan Batlles, s'hi trobaren pintures de la Carmina Villar, esmalts de la Conxita Argelaguet i un versos emmarcats obra de Laura Serrà, de Can Molina, i de Núria Ríos, de la Urbanització de Can Barri. Voldria remarcar, sense desmerèixer els altres, les poesies d'aquestes joves poetesses, que són dos estils completament diferents i oposats, quasi bé diria que desafiants. Els de la Laura són senzills, dolços, clars com l'aigua i la llum del dia, transparents, tan transparents que a través d'ells ens hi veiem reflexats. El seu llenguatge i les vivències que explica són les nostres. Per contrapartida els versos de la Núria són rebuscats, jo diria que són fruit de la meditació i del pensament profund, són el resultat d'una superació, d'un aconseguir més, de deixar volar la imaginació cap a camps vedats per a molts. Em van impressionar aquests dos estils tan diferents i crec que no sols a mi, doncs la gent els llegia sense saltar-se'n ni una coma. Enhorabona a tots els expositors i tan de bo que la propera exposició sigui encara més àmplia.

SANT SEBASTIA

El dia 20 de gener i seguint la tradició, una tradició que gairebé té 200 anys, vàrem celebrar la festa de Sant Sebastià. El programa va consistir en la Santa Missa, i a la sortida audició de sardanes per una anomenada Coblà; a la tarda, partit de futbol entre casats i solters, acabat el qual i com a premi, es van fer torrades amb all i vi bo per a tothom. Al vespre, a Cal Arcís, sessió de cinema per acabar d'arrodonir la festa. Un bon programa amb molta assistència de gent i ganes per part de tothom de tornar-hi un altra any.

En l'espai anterior, he parla de sardanes, i caldria remarcar que pràcticament a Bigues ningú les sap ballar. És una

vertadera llàstima que la dansa tradicional per excel·lència no tingui adeptes entre nosaltres. Caldria —i ja està proposat a l'Ajuntament— que periòdicament tingués lloc un curs d'ensenyament de sardanes, per aprendre-les a ballar, comptar i repartir. Estic segur que sortirien adeptes de seguida i, per què no, es podria formar un Grup Sardanista. D'aquesta manera revitalitzaríem entre nosaltres quelcom tan important per no perdre la nostra identitat, com és la sardana.

QUI VA SER PRIMER, L'OU O LA GALLINA?

Molt s'ha discutit sobre els orígens de l'ou i la gallina. Qui va ser primer? No seré jo qui gosi opinar sobre aquest trencaclosques, el que faré serà plantejar una altra endevinalla. És el país reflex dels seus pobles?, o bé són els pobles reflex del país? Shakespeare va dir: «Aquesta és la qüestió». Segurament que les meves reflexions semblaran «tonteries» a més de quatre, però vénen a compte si ens posem a desengrunar el que passa al nostre país. Actualment estem mancats d'autoritat, tothom campa al seu aire, sense unes idees preconcebudes que puguin afavorir la societat, els altres. S'ha perdut la credibilitat, el que una persona diu avui, demà ja no se'n recorda o simula no haver-ho dit. Continua no existint la justícia, solament valen les recomanacions. Les enveges i mesquineses són el nostre pa de cada dia. Els governants van a la seva, cridant als quatre vents que han guanyat i que per això manen, quan els altres gosen opinar. La veritat és quelcom petita, insignificant, davant els interessos personals. El bé comú no té cap importància davant el bé personal. S'està deixant perdre l'oportunitat tan buscada i esperada, després de tants anys, de millorar la societat, sols es busca per part de molts el millorament personal. Els drets humans es continuen trepitjant. El dret d'expressió, mut fins ara, es manipula en moltes ocasions. No es té en compte el que de bo hi havia. Els vividors de sempre continuen fent de les seves i fent servir les seves influències perquè el poble, la gran massa que és el poble, els continuï servil i posi la trabanqueta als qui van amb bona fe, intentant el millorament col·lectiu, etc., etc.

Després d'aquestes dades del que passa en el nostre país, em continuo preguntant: És el país reflex dels seus pobles, o bé és el nostre poble reflex del país?

Del dia 17 de febrer fins el 22 del mateix mes exposarà les seves obres a la sala del Museu de Granollers, en Joan Batlles, de Can Alzet. L'exposició està organitzada per l'Associació d'Artistes Moderns de Granollers.

Miquel Mas

- MARISC DE TOTES CLASSES
- PEIX FRESC I CONGELAT
- ESPECIALITAT EN LLAGOSTES VIVES
- VIVERS PROPIS

Peixateries

SANTA EULALIA

de PERE MARTIN

Plaça de l'Ajuntament
STA. EULÀLIA DE RONÇANA